

gyobb spanyol bankban és biztosító intézetben van. A spanyol vasutak javarésztét francia kölcsönből építették. A francia érdekeltségek különösen nagyok a bányászatban. Így az olombányák francia ellenérzés alatt állanak. Az ismert katalóniai salétrom telepek a francia tőke érdekköréhez tartoznak ugyanúgy mint a fém-, vegyi-, szövőipari, villamosági és kereskedelmi vállalatok tekintélyes része.

Késő megismerés

Sánó Mach a mai Szlovákia egyik legismertebb személyisége. Propaganda miniszter és legfőbb parancsnoka az u. n. Hlinka gárdának, melyet a német SS mintájára szervezett meg. Ezenkívül Dr. Tyssonak a szlovák miniszterelnöknek bensős munkatársa. Szlovákiának Csehországtól való elszakadásában főszerepet játszott és a Harmadik Birodalommal való együttműködésnek legteljesebb szószólója volt. Mindezt tudva csodálkozunk kell, de főképp gondolkodásra kell, hogy készítsen mindenkit az a nyilatkozat, melyet Mach a legújabb eseményekkel kapcsolatban a bratiszlavai rádióon keresztül tett. Beszédében Mach többek között a következőket mondta:

Végzetessé vált számunkra hogy hittünk mások szavában és ígéreteiben. Most világosan látjuk hová jutottunk.

Nem ártana, ha ezt sokan nálunk is eszükbe vésnék.

A fasiszmus kudarca

A most lefolyt belga képviselőválasztások a demokratikus erők térhódítását és a külföldi pénzzel dolgozó rekszisták (így hívják a belgiami fasisztapártot) csúfos vereségét hozták magukkal. Eddigi mandátumaik háromnegyed részét veszítették el. (húszból négy maradt) Különösen érdekes a németek lakta kerületek választási eredménye. Epenben a szavazók 52 és Malmedyben 57 százaléka szavazott a belga pártokra.

N.

Gyermekvédelem háború esetén Anliában

A múlt év szeptember 27-én, azon a szomorú őszeleji napon amikor már úgy látszott, hogy a béke megmentésének minden reménye szertefoszlott, az angol közegészségügyi minisztériumban új akció csirája fogamzott meg.

Ennek az új akciónak az a rémség volt a szülőanyja, hogy a londoni vonatok, amelyek északra, Skótszágba indultak, zsufolásig megteltek nőkkal és gyermekekkel, akiket aggódo férfjuk meg apjuk a veszélyeztetett körzetből minél távolabbra akart elküldeni. Amit istenhátamögött levő, eldugott falvakban a mások szerencsétlenségén nyereszkedő gazdák akkor elkövetek, mert kis parasztházak szobáért akkora béreket kértek, amekkorát még a legelsőrangú városi szállodákban sem kérnek a szobáért, annak a bíróságnál volt utójátéka. Sok menekült család, amely aggodalmában és kétségbeesésében egy kis skót villáért annyit fizetett, mint egy londoni bérház bére felében kellett volna fizetni, sőt kénytelen volt arra is, hogy több évre szóló bérszerződést kössön: megbánta, hogy elhirtelenkedte a dolgot és a bírósághoz fordult és az uzsorabér egy részét viszakövetelte.

Annyi bizonyos, hogy 1938 szeptemberében csak jómódú, sőt csak vagyonos emberek asszonyai és gyermekei hagyták el Londont meg a nagyobb angol ipari gócpontokat, amelyek háború esetén elsősorban lettek volna légi támadásnak kitéve. Ekkor gondolt az angol közegészségügyi minisztérium arra, hogy mi történék, ha kitérne a háború, a középosztály és a proletárok gyermekeivel? A spanyol gyermekek sorsában kell-e csztoznóik, akik az „ég“ szón csak valami rettenetesét képzelnek el, mert onnan felülről, az égből hullt a bomba a fejükre? A minisztérium nem akarta ezt bevárni, hanem gondoskodni kíván arról, hogy Londonból, Birminghamból, Manchesterből, röviden: minden városból, amelyeket légi támadás